Regionális kulturális/közéleti lap, megjelenik 13 településen

Pilis–Dunakanyari HÍRMONDÓ

2020. SZEPTEMBER

Ingyenes újság!

· Budakalász · Csobánka · Dunabogdány · Kisoroszi · Leányfalu · Pilisszentlászló · Pilisszentkereszt · Pomáz · Pócsmegyer · Szentendre · Szigetmonostor · Tahitótfalu · Visegrád

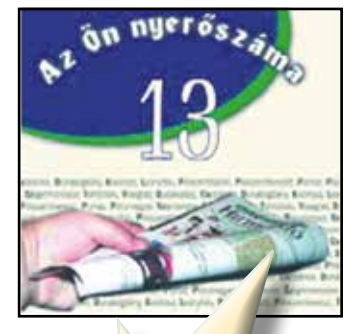

A kultúra letéteményeseit jutalmazták 2/4
Közigazgatás és anomália 3
Startol az őszi szenior program 6
Pepe Kapitány az égi vizeken evez tovább 7

Trendi művészeti misszió

Az ArtKert egy olyan fesztivál, mely az év legnagyobb részében a művésztelep alkotóinak a nyugodt munkát biztosító zártságot három napra feloldja, szélesre tárja a művésztelep kapuit, s ezzel a művészet iránt érdeklődőknek bepillantást enged a csodálatos kertbe és a műtermekbe is. A program idén is rendkívül változatos volt; a tartalmas szellemi „töltekezés" mellett szinte minden korosztály számára szórakoztató és „trendi" eseményeket is kínált. *Az összművészeti eseményről az 5. oldalról olvashat bővebben.*

Szabad alkotás a művésztelepen

A „beszélő" tárlat

Alaposan átrendezte a szervezők terveit a Covid fenyegetés a Szentendre Éjjel Nappal Nyitva ez évi program megvalósításában. Mégis, így is sikerült, mert a szentendreiek kitűnően szórakoztak. Ennek is volt olyan újdonsága, amelyre a városon túl is felfigyeltek. Ez pedig, az Art Duna-korzó 2020 kortárs művészeti kiállítás volt, a 14 művész alkotásairól készített nyomatokból a Duna korzón, mintegy folytatásaként a karantén idején az ötletgazda által szervezett sikeres áprilisi Kaputárlatnak. *A programról az 5. oldalon olvashatnak.*

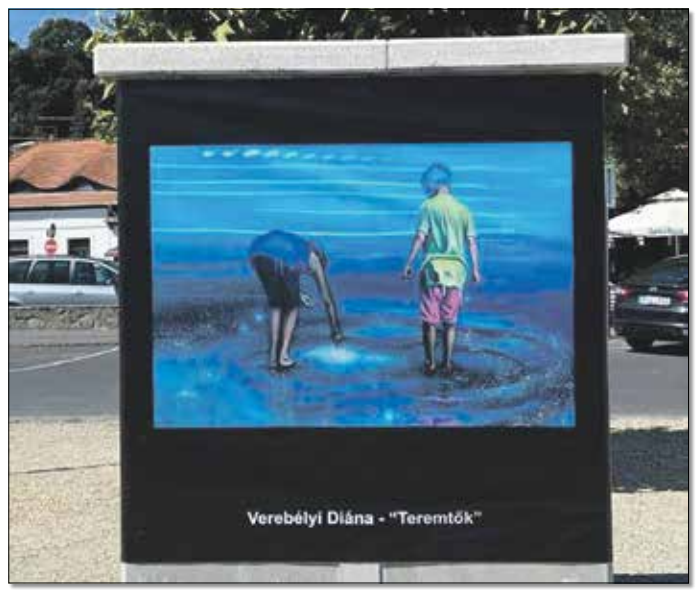

Drót-szamárral a HÉVEN

Jó hír azoknak, akik Szentendrére kerekeznének – meg nem is, mert a tettekig nem jutnak el… hogy a Máv-Hév Zrt. szeptember 5-től hétvégi napokon lehetővé teszi a biciklik díjmentes utaztatását a H5-ös, a H6-os, a H8-as és a H9-es HÉV-en. A tesztidőszak alatt a kerékpárokat hétvégi napokon – szombat üzemkezdettől vasárnap üzemzárásig – lehet díjmentesen szállítani. Egy utas 1 db kerékpárt szállíthat. *További információ a 7. oldalon.*

Kerékpárút két part között

Négy km-es, a Duna bal és jobb partját összekötő beltéri kerékpárutat adtak át szeptember elején Szigetmonostoron. Az EuroVelo tervezett nyomvonalához csatlakozó új útszakasz létrehozásával a kis és nagy-Duna összekapcsolásán túl a biztonságos kerékpáros közlekedés feltételeinek megteremtése, valamint a turisztikai vonzerő növelése volt a cél Szentendrei-szigeti településen.

A létrejött beltéri kerékpárút-hálózat vonzereje már most tapasztalható, ami 3 irányból teszi megközelíthetővé Szigetmonostort. Egyrészt a Szentendrei-sziget Sziget útja felől, azon keresztül pedig a választást a bal parti EuroVelo6 (a Dunakeszi komppal) – a jobb parti EuroVelo6 (Szentendre Határ csárdai és a Pásztor révhajóval). Hiszen, mint a polgármester fogalmazott „ahová kerékpárút épül, oda kerékpárosok érkeznek!" *Részletek a 7. oldalon találhatók.*

Új, környezettudatos óvoda Szigetmonostoron

Környezetbe illeszkedő, költség- és energiatakarékosan üzemeltethető új óvodai intézménnyel bővült Szigetmonostor. Létrejötte a helyben élőkön túl, a környező településeken óvodás kisgyermeket nevelő szülőket segíti, de enyhíti a nagycsaládosok terheit, s a munkába visszatérő édesanyák helyzetén is javít. A régi intézménybe járókkal együtt így már 150 óvodás kezdheti ősszel az évet, a férőhelyek száma 50%-kal nőtt. Az udvaron veteményest alakítanak ki a gyerekeknek, akik az ide telepített gyümölcsfákon is követhetik majd a természet változásait. Ugyancsak a kicsik oktatását szolgálja az a pályázat is, amelynek eredményére még vár a testület. Amennyiben sikeres lesz, úgy egy KRESZ-parkot is létesítenek majd az új intézmény udvarán. A környező településekről is jelentkezhetnek kicsik Szigetmonostor óvodáiba. A modern gyermekintézménybe óvodapedagógusok jelentkezését várják! *Tájékoztatónkat a 3. oldalon keresheti.*

Mindig tetszett Szentendre, ahogyan változott is!

A mindentudó vasárnapi vízfestő

A hagyományok őrzéséért tevékenykedett egész eddigi életében. A születésétől egyvárosban élő 'Sutyi' úgy lett dalmát lokálpatrióta, hogy sohasem hagyta el Szentendrét. Sokszor, viccesen a település „kétlábon járó lexikonaként" emlegetik – korszakok jönnek/mennek, a várostörténet élő forrása nem felejt és készséggel osztja történeteit minden érdeklődőnek. Legyen szó település-, művészet, – gasztronómia, vagy a nemzetiségek történetéről. **Benkovits György** augusztus 20-án vehette át a **Pro Urbe Emlékérmet** Szentendre első emberétől, *Fülöp Zsolttól*.

– ***Szentendrén született, itt tanult, itt dolgozott és ma is itt él. A város egyik legrégebbi dalmát családjának leszármazottja.***

– A dalmát közösség régen is nagyon kicsi csoport volt. Rosszul beszéltek magyarul, négy osztályt végeztek, nem tartoztak az elithez, de számos olyan értékes dolgot tudtak, ami mind-mind megörökítésre méltó. Amikor kezdtem „firkálgatni", folyamatosan azt éreztem, hogy ez az én kötelességem. Meg akarom mutatni az embereknek, hogy kik is voltak ezek az emberek, s miért voltak ilyenek. Mesélni akartam például Bíró bácsiról, aki alkoholista volt. Túlélte Isonzót, és aki túlélte azt a sokkot, a szuronyrohamot, annak szabad alkoholistának lenni utána… Ha már én is közülük jöttem, szerettem volna mindezt elmondani, tovább adni. Gyerekként, úgy 11-12 évesen mentem haza, jó nagy kerülővel a Szamárhegyen át, amikor megszólított egy öltönyös, aktatáskás, fényképezőgépes bácsi: tudom-e, hol lakik a Herczeg Mariska néni? Délszláv legendákat gyűjtött az a férfi, s hogy elmondtam neki, az én apám is dalmát, vele is beszélt aztán. Magnóra vette az elhangzott meséket, dalokat, legendákat, s én akkor először csodálkoztam rá, hát ennyire fontos dolgok ezek? Nekem egyébként világéletemben természetes volt, hogy Szentendrén élek, ha úgy tetszik, én vagyok az a juhász, aki sose hagyta el a Hortobágyot.

– ***Régi városi közszereplő, aki a kultúra és a kisebbségi közösségek érdekében, a hagyományok megőrzéséért és ügyeiben tevékenykedett egész élete során. Tizenhat évig volt a helyi önkormányzat képviselője.***

– Amikor 1981 után népfronttitkár lettem, akkor kezdtem nemzetiségi ügyekkel foglalkozni. Régen rengeteg csoport jött Szentendrére, külföldi delegációk is érkeztek hozzám, jöttek Ugandától Dániáig mindenhonnan. Magam nem voltam idegenvezető, de akkor, és a későbbi években is gyakran kellett vendégeket kísérgetnem, hát felkészültem lelkiismeretesen és megmutattam nekik a legszebb helyeket. Akkor kezdtem igazán megtanulni – megismerni – megszeretni a várost, amikor a kötelezettség és az érdeklődés összekapcsolódott. Nekem tetszett Szentendre mindig, tetszett, ahogyan változott is. De már akkor is voltak értelmiségiek, akik aggódtak, nehogy eltűnjenek a város arculatát meghatározó értékek.

Otthonérzet a Szamárhegyen

Az, amit most az óvárosból látunk, 1730-1880 között épült, amikor gyerek voltam. Mi még a Kálváriára kirándulni jártunk, merthogy ott kezdődött a préri. Hat-nyolc nemzetiség élt itt, ahogyan most is. Mindenkinek megvolt a maga területe, a dalmátok a Szamárhegyet választották. Talán a történelmi tapasztalatok alapján, hiszen a martalócok támadásai miatt Dalmáciában sem a parton, hanem a hegyoldalban, mint a fecskefészkek épültek a házak. Ezt a kicsit Velencét utánzó nyugatos látványt teremtették meg az itt élő dalmátok. Hófehérek voltak a házak, de aztán a hatvanas években, amikor divatba jött a Szamárhegy, a betelepülők változtattak a képen. Számos más változás is történt, olykor sokkszerűek is, mint amikor az addig kétszobás kis intézményből kinőtt egy ötvenezer kötetes könyvtár, színházteremmel, közösségi terekkel. A PMK illeszkedett a térbe, de sok olyan változás is volt, ami miatt joggal aggódtak a szentendreiek városuk arculatáért.

Levendulát osztottunk a városlakóknak

A városvédelem mindig tele volt konfliktusokkal, de a mai világban mintha már csak az önmegvalósítással foglalkoznának, azzal kevéssé, hogy megmaradjanak a dolgok. Képviselőként mindig lényegesnek tartottam, hogy egy-egy, az épített környezetet érintő kérdés megvitatásakor bemutassam, „honnan jött" az adott ház vagy utca, mi a története. Mert a helytörténetünk őrzéséhez fontos tudni ezt is.

– ***Benkovits György 2002. október 20. és 2007. november 10. között, és jelenleg is Szentendre Horvát Nemzetiségi Önkormányzatának elnöke. Elnöksége alatt több, azóta már hagyománnyá vált esemény szervezője és lebonyolítója volt.***

– Fontos megőrizni hagyományainkat, tovább éltetni a szokásokat, az ünnepeket. És a nemzeti ételeket is! A nagymamától rám maradt egy, a lányának írt kalendárium, benne rengeteg recepttel. Nézegettem, kipróbáltam őket. Nyolc éven át minden szombaton találkoztam a szamárhegyi öregekkel, velük is beszélgettünk ezekről. Nem volt kimondottan cél a gasztronómiai gyűjtés, de aztán így alakult. Különben meg az a véleményem, nem dumálni, hanem kóstolni kell. Ma már minden nagyobb szentendrei eseményre, tárlatmegnyitóra elviszem a magam készítette ételeket.

– ***Nyugdíjba vonulása óta is a szentendrei közélet aktív szereplője. „Nyugdíjas vasárnapi vízfestőként" festményeivel is Szentendre népszerűsítésén, hírnevének öregbítésén munkálkodik.***

– Több oldalról szívtam magamba a művészetet. Apám rendkívül tehetséges volt, főként portrékat rajzolt. Nem merte vállalni a festő-létet, rózsakertészként tartotta el a családját. Én is jól rajzoltam, apám hitt a tehetségemben, s abban, hogy én majd csakugyan festőművész lehetek. Jártam szakkörbe is, de mivel aztán a ferenceseknél tanultam, ott megmondták, egyházi iskolából nem vesznek fel tanári pályára senkit. A képzőművészetire nem mertem jelentkezni, rajztanárként nem próbálkozhattam, apám nyomdokaiba nemigen akartam lépni, végül aztán a dekoratőri iskolát végeztem el. Csak magamnak festettem aztán, nonfiguratív dolgokat főleg. Jó barátom Öcsike *(ef Zámbó István festőművész)* is „fertőzött" a művészettel, láttam azt – legjobban, amikor éjszakásként dolgoztunk a Vízműnél egy darabig – milyen elszántsággal, szorgalmasan dolgozott a képein. Sokáig én csak a nonfiguratívat festettem, aztán egyszer megpróbálkoztam az akvarellel, s mostanáig úgy 2500-at készítettem már. A szentendrei motívumok érdekelnek, van 150-200 motívum amit próbálok képpé összerakni. „Vasárnapi vízfestőként" dolgozom, és nagyon szeretem csinálni. Volt már kiállításom Szentendrén, a fővárosban és Dalmáciában is, gyakran kérnek tőlem képet tárlatokra. Nekem ez nem nagyon megy, ilyenkor szólok a fiamnak vagy a feleségemnek, hogy jöjjenek és válasszák ki!

– ***Az utóbbi években a turistákat, szentendrei lakosokat káprázztatta el híressé vált tematikus városi sétáin. Korábban, saját kiadású újságjaiban (Castrum, Ulcisia Castra, Szamárhegy) adta közre írásait a városról, annak történetéről, hagyományairól.*** *(Jelenleg a Pilis Dunakanyari regionális lapban és a Facebookon (Szerk.)* ***Legújabban pedig harcos városvédőként is fellépett a Szamárhegy – a dalmát közösség életterének, arculatának megvédéséért.***

– Az elismerésnek örültem, ki ne örülne neki? Megtiszteltetés a várostól, de nem vártam én soha, hogy azért, amit tudok és teszek, elismerjenek. – Mégis, amikor odajönnek hozzám az utcán ismerősök / ismeretlenek, és gratulálnak, azért az megérinti lokálpatrióta énemet is!

Egy szerelem harmincöt éve

Elkötelezett, szókimondó, energikus ember Szentendre új Pro Urbe díjasa, Erdész László. Az ismert műkereskedő nemzeti ünnepünkön, augusztus 20-án vehette át az elismerést a város polgármesterétől.

„A galériatulajdonos Szentendre önzetlen szerelmese, tisztelője, hírvivője és követe. Sokan azt gondolják, hogy egy galérista csak vesz és elad, esetleg néha kiállít. Erdész László azonban hivatásszerűen, igényesen és hozzáértőn mutatja meg Szentendrén a képzőművészet színe javát."

Erdész László a rendszerváltás idején nyitotta meg magángalériáját, az elsőt az országban, amelyet a tulajdonos neve fémjelzett. Ahogyan maga fogalmaz: mérnök voltam, pályát módosítottam, műkereskedő lettem. Egyszerűen hangzik, de bizony nem az. Hazánkban nem volt, s ma sincs olyan képzés, amely e bonyolult szakma-hivatás mikéntjét és hogyanját tanítaná. Erdész László – a művészetek vonzásában, – Franciaországban, olaszhonban, Belgiumban, Németországban szerzett tapasztalatait kamatoztatta a szentendrei galériában. Mint mondja, sajátos szakma ez, szigorú szabályokkal, súlyos erkölcsi és anyagi vonatkozásokkal. Sikeres műveléséhez elengedhetetlen a széleskörű tájékozottság.

„Immáron harminc éve magángalériás, szentendrei lokálpatrióta, a város kis és nagy problémáit állandóan javítani szándékozó kritikusa, aki a Facebookon, de a mindennapi életben is példaadóan fáradozik a város szépítéséért."

Ferenczy Béni kisfiú szobrára az alkotó neve is felkerül

Erdész László annak idején „villámcsapásszerűen lett szerelmes Szentendrébe", ám mérnökként mindig reálisan átlátta, mi hiányzik, mit kellene tenni a város haladásáért. Úgy véli, minden itt élő érzi, mekkora szükség volna egy nagyobb szállodára, tiszta, pontos és villámgyors HÉV-re, no és egy művészeti intézményre, hogy este hat után is legyen itt élet. Mint mondja, sok a túlságosan drága üzlet, omladoznak a patinás házak, a tisztaságnak is van híja. Ám számára Szentendre mégis varázslatos hely, amelynek hiányosságait lakói közül sokan érzik, mégis, hozzá hasonlóan imádják városukat. Erdész „érted haragszom, nem ellened" hozzáállását sokan tisztelik, példáját, amellyel választott városát igyekszik szebbé tenni, egyre többen elismerik és követik. A műkereskedő azt vallja, Szentendrén számos tehetős ember él, s ha valaki ezt a helyet választotta otthonául, felelősséget kell vállalnia környezetéért, azért, ami itt történik, és tennie is kell a városért. Ennek szellemében tette közzé nemrégiben saját felhívását is, amely a 11-es út és a Duna közti terület szépítésére, jobbítására vonatkozik. A település mostani másik Pro Urbe díjasával, *Benkovits Györggyel* közösen – ugyancsak a saját példa erejében bízva – 50 tő levendulát osztottak szét ezért nemrég a városlakóknak, Zweiber és Meggyesi urakkal kitataroztuk a Ferenczy Béni szobor fülkéjét.

„Utazó nagykövet is, hiszen segítségével jutnak el a világ legkülönbözőbb jeles kiállítóhelyeire művészeink munkái, és közismert, hogy mindig gondot fordít arra, hogy városunk jó hírét magával vigye és hirdesse."

Számára a legfontosabb feladat, hogy jó művészek jó műveit juttassa el a közönséghez. Ez pedig nem könnyű vállalás. Mint mondja, meg kell találni azt a piaci szegmenst, ahol érdeklődés és anyagiak – leginkább külföldön – egyaránt jelen vannak. Ám mivel a magyar művészeket alig ismerik külföldön, változást elérni ezen a téren hatalmas energiát és rendkívül komoly anyagi eszközöket igényel. A legtöbb érdeklődő a külföldi művészeti vásárokon jelenik meg, ezekre kijutni azonban nagyjából 30 ezer eurós költség. Egy vásáron pedig nem elég megjelenni, ahhoz, hogy a magyar alkotókat megismerhessék a világban, kitartás, hosszú távú üzleti stratégia és hatalmas összegek kellenek. Ezt egy mégoly sikeres városi galéria sem tudja felvállalni, ám a rendelkezésére álló eszközök és kapcsolatok segítségével, tudással és elkötelezettséggel Erdész László mindent megtesz a cél érdekében.

„Hihetetlenül aktív"

Felsorolni is alig lehet, hogy az idén 75 éves műkereskedőt hányféle feladat, munka várja a hétköznapokban. A *galéria működtetése* mellett, Erdész László kitalálta és megnyitotta – *helyi művészekkel – a Szentendre éjjel-nappal dunaparti kiállítást.* Ezzel párhuzamosan *Szlovákiában készít elő egy tárlatot*, amely a magyarok Szlovákiához való kapcsolatát mutatja be. A nagykövetség és a Magyar Intézet szervezésében létrejövő egyhetes rendezvény eme programja *Tóth György* fotóművész alkotásait mutatja be. A *szlovák nemzeti múzeummal* közösen *egy másik tárlat* szervezésén is dolgozik, szeptember elején pedig *Budapesten nyit meg* kurátorként egy olyan *kiállítást, amilyen sosem volt még az országban*. Októberben *A nagy generáció* címmel a legnevesebb magyar művészek alkotásiból nyit – éjfékor, tüzijátékkal –egy rendkívüli tárlatot. Emellett két könyvet ír, a *Szentendrei szép mesterségek* című kötet különleges embereket és műveiket mutatja be, a másik kiadványt a város sokszor elhanyagolt, de festőien *szép sikátorainak szenteli*. Mindemellett két kiállítást *szervez Kínában,* és felkérést kapott *saját műveinek bemutatására* is egy fővárosi galériában. Ugyanakkor egy 250 oldalas, a *kreatív iparról szóló kínai szakkönyv* írásán is dolgozik, amely akár tankönyvként is használható lesz majd. Mellékesen pedig *rövidfilmeket készít,* amelyekben két különleges főszereplő, *Perselymats* és *Hangszórókuty* mutatja be, melyek azok a területek, ahol – a karantén idején tanultakból okulva – takarékoskodni tudunk.

S hogy a díjazott miként érez az elismeréssel kapcsolatban?

Gyakran beszél róla, hogy „számára Szentendre első látásra szerelem volt! Pár évtized, azaz egy hosszú együtt járás után pedig ebben a kapcsolatban most eljutottak egy pusziig!"

A játékos hasonlatot úgy is fordíthatjuk, hogy Erdész Lászlót az ünnepségen elhangzott méltató szavak örömmel töltötték el, s az elismerést olyan jelzésként éli meg, amelylyel a város tudatja: értékeli, hogy segíteni próbál minden erejével.

Csatordai Katalin / Dallos Nagy Kriszta

Közösen könnyebb!

A veszélyhelyzet idején a szentendreiek példás összefogását bizonyította a Szentendréért Közalapítvány számlájára érkezett, közel 6,9 millió forint adomány.

Szentendre városvezetése meghirdette a közalapítvány szerepvállalását, és „Segíts, hogy segíthessünk!" kampányában arra kérte a lakosságot, hogy aki teheti, pénzadománnyal, élelmiszerrel, tisztítószerrel segítse a veszélyhelyzetben rászorulóvá váló szentendreieket. A természetbeni adományok kezelésére az önkormányzat létrehozta a Szentendrei Éléstárat.

A veszélyhelyzet ideje alatt a közalapítvány mintegy 1,5 millió forintot fordított a támogatásokra és a védekezésre. Az Éléstár feltöltésére közel 1 millió forintot, a nehéz helyzetbe kerültek támogatására 300ezer, célzott támogatásra 90ezer, egyéb védekezésre több mint 100ezer forintot költött az alapítvány.

A **járványhelyzettel összefüggésben a nyári táborozásra fordított támogatás megnövelése is szükségessé vált,** összesen 900 ezer Ft támogatási keretről döntött a kuratórium.

A Közalapítvány egyik fontos célja, hogy a város kulturális rendezvényeinek, művészeti programjainak megvalósítását támogassa. A kuratórium áprilisban döntött arról, hogy a Ferenczy Múzeumi Centrummal az „Újragondolt Czóbel 5.0" kiállítás megrendezésére szánt adományok kezelésére együttműködési megállapodást köt.

A kuratórium legutóbbi, július végi ülésén **a koronavírus újbóli terjedésének megelőzése érdekében, a lakosság által felajánlott támogatási keret terhére 500 ezer Ft értékben védőeszközök** (arcmaszk, gumikesztyű, fertőtlenítő szerek stb.) **vásárolásáról döntött.** A védőeszközöket – igény szerint – a közfeladatot ellátó szervezetek részére kell eljuttatni.

Pilis-Dunakanyari Hírmondó

A Pilis-Dunakanyari régió 13 településének független lapja. ■ Alapítva 2004-ben ■ Kiadó: **Szólabda Stúdió** ■ Főszerkesztő: **Csatordai Katalin** ■ Olvasószerkesztő: **Dallos Nagy Kriszta** ■ Munkatársak: **Huszár Diána** korrektor/szerkesztő riporter, **Benkovits György, Krizbainé Szabó Éva** ■ Reklámfelvétel: a szerkesztőségi elérhetőségeken ■ Nyomdai előkészítés: **KOCKA** ■ Szerkesztőség levelezési címe: 2000 Szentendre, Duna-korzó 25. Mobil: 06(30)986-2737, E-mail: pilis.dunapress@gmail.com ■ A lap Budakalász, Dunabogdány, Leányfalu, Pomáz, Szentendre, Szigetmonostor és Tahitótfalu települések támogatásával készül. ■ Nyomdai előállítás: **Mediawork Hungary Zrt.** ISSN 1786-1802

Szilárd alapra épít Pomáz új önkormányzata

A felelős gazdálkodás a legfontosabb!

A választások óta Leidinger István irányítja Pomáz képviselőtestületét. A cégvezető, aki több évtizedes aktív közéleti munka után foglalta el székét, az elmúlt nyolc hónapban társadalmi megbízatással dolgozott a városért. Mostantól azonban főállású polgármesterként kell folytatnia munkáját.

– Harminc éven át működtettem a Tűzoltóságot úgy, hogy a helyettesem volt főfoglalkozású, míg én, a vezető nem. Átláttam a folyamatokat, az egész rendszert, a helyettesem pedig a konkrét feladatokkal foglalkozott. Így tökéletesen működött, s ezt a gyakorlatot szerettem volna átvinni az önkormányzati munkába is. Úgy gondoltam a stratégiai döntéseket meghozzuk a testülettel közösen, viszem a pénzügyi, városfejlesztési, közbiztonsági ügyeket, míg a főállású alpolgármester a kapcsolattartással, szociális, egészségügyi, kulturális kérdésekkel foglalkozik. Amint azonban kiderült, a jogszabály nem ad arra lehetőséget, hogy társadalmi megbízatású polgármester és főállású alpolgármester legyen az önkormányzatban. Vannak más lehetőségek, de erre a konstrukcióra nincs mód, noha az elmúlt hónapokban fennakadás nélkül tudtunk így dolgozni.

– A működőképes önkormányzatnak nem alapfeltétele, hogy főállásban lássam el a feladataimat. Úgy vélem, eredményesebben is lehetne a gyakorlathoz igazítani az előírást, de a jogszabály merevsége ezt jelenleg nem teszi lehetővé, még akkor sem, ha a változás miatti munkajogi kötöttségek viszik az energiát, ráadásul többe is kerül ez így a városnak. A jogalkotási hézagra levélben felhívtam *Hadházy Sándor* országgyűlési képviselő úr figyelmét is.

– Tetemes adóssággal vette át a város vezetését, sikerült előre lépni ezen a téren?

– A 127 millió forintról szóló, lejárt határidejű számlák, s velük még a fedezetet nélkülöző kötelezettségvállalások nagy terhet jelentettek. Fogalmazhatok úgy, hogy nyolc hónapja csődközeli helyzet volt, mára azonban elmondhatom, hogy az önkormányzatnál nincs egyetlen kifizetetlen számla sem! Ahhoz, hogy ezt elérjük, a *felelős gazdálkodás* bevezetése volt a legfontosabb feladat. Az első napokban, hetekben nagyon sok mindent meg kellett változtatni, az aláírási- vagy a kötelezettségvállalási rendszert leghamarabb. Utóbbi esetében elsőrendű, hogy csak akkor vállaljon kötelezettséget a város, ha az adott ügyre, beruházásra megvan a forrás. Az is nagyon lényeges, hogy a vállalkozóknak – amennyiben már megvan a teljesítési igazolás az elvégzett munkáról – ne kelljen hónapokig várni a nekik járó összegre. A tavalyi év végén, s 2020 januárjában sikerült ezeket is kifizetnünk. Amint mondtam, az átvételkor gyakorlatilag csőd volt, a szabályozás szerint pedig nem lehet az önkormányzatnak egy éven túli hiteltartozása. Abban nem lehettünk biztosak, hogy 2019 decemberére az adó- vagy egyéb bevételek lehetővé teszik, hogy a tartozásokat kifizessük, így 200 millió forintos hitelt kellett felvennünk a likviditás megőrzésére. Végül mégis beérkeztek a bevételek, így a felvett hitelösszeghez nem kellett hozzányúlnunk.

– Más változások is történtek, többek között egy nagyobb szerkezeti átalakítás is. Miért volt rá szükség?

Valóban teljesen átalakítottuk az önkormányzati struktúrát, osztályokat hoztunk létre, mindezt a hatékonyság és átláthatóság érdekében. A közigazgatási és pénzügyi csoport, a titkárság, a rendészet, az ügyfélszolgálat már ebben a formában végzi a munkáját. Egyelőre azonban még mindig az alapozásnál tartunk. Nagyon sok ügyet, folyamatot kell még rendbe tenni, ilyen az útépítésekkel kapcsolatos tennivalók kérdése, vagy éppen a szolidaritási alap helyzete is. Ebben az esztendőben „ki kellene egyenesíteni" az önkormányzat problémáit!

Szeretnénk 2020. december 31-ig visszafizetni a 200 milliós hitelt, viszont ehhez a bevételi oldal tételeinek teljesülni kell. Ez nem lehetetlen, mert az adóbevételeken kívül még 168 millió forintos ingatlanértékesítésre is számíthatunk, ami egy létező, de még nem elindított projekt. Amennyiben a településen álló, szóban forgó ingatlanokat el tudjuk adni, egyenesbe jöhetünk pénzügyileg. Nem tagadom, nekünk is nagy érvágás volt a gépjárműadó elvonása, s megéreztük a pandémiás helyzetben felhasznált 30 milliós összeg hiányát is, de ez létfontosságú tétel volt. Budakalász, Szentendre és Pomáz ebben a helyzetben sokat segített egymásnak, közösen vettük meg például nagy tételben a kézfertőtlenítőszert. Egyébként raktárkészletünk is van a szükséges eszközökből, mi előre készültünk a második hullámra.

– Korábban is többször hangsúlyozta a hármas összefogást, hogy a kistelepülések közötti együttműködést új szintekre lehetne emelni. Hogyan?

A Kalásszal és Szentendrével való összefogás a települések közötti együttműködés szép példája volt, de az eszközbeszerzéseken túl számos területen lehetne ezt alkalmazni, továbbfejleszteni. Gondolok például a települések könyvelésére, amit mindenki maga old meg, nem kevés pénzért. Ebben is összefoghatnánk, többen megbízva egy könyvelőirodát a munkával. De ugyancsak lehetne pályázatfigyelő, pályázatíró közös csapatunk, nagyon-nagy hasznát látnánk, s itt is megoszlanának a költségek.

A kistérségi együttműködések rendkívül fontosak, de jó lenne, ha nem felülről vezérelt módon tartoznának hozzájuk a települések. Ne kényszertársulások legyenek, inkább jöjjenek létre az önkormányzatok között a közös érdekek és azonos elgondolások vezérelte szövetségek. *Három + a négy szigeti település ebben már mutatott példát, gondolok itt a közös orvosi ügyeletre, de ezt is lehetne még bővíteni.* Egy adott társulás „szétdobhatná" a tagok között a fajsúlyos feladatokat, egyik helyen a szemétszállítás ügyét fognák össze, máshonnan valami egyéb közös feladatot koordinálnának. A kistérségi együttműködéseket is a logika mentén kellen összehozni, s a legfontosabb az volna, hogy a felmerülő kérdéseket helyben, helyismeret birtokában, helyi együttműködéssel oldjuk meg!

(Pilis-Dunapress info)

TÉR-HÍR • TÉR-HÍR • TÉR-HÍR •

Mintha itt születtünk volna…

Díszpolgári címet adományozott Tahitótfalu önkormányzata a településen élő Péreli Zsuzsa képzőművésznek és Tolcsvay László zeneszerzőnek. A házaspár augusztus 20-án vette át az elismerést Sajtos Sándor polgármestertől. A két alkotó számos jelentős díjat kapott már az elmúlt évtizedekben, ám a díszpolgári cím mégis különleges öröm volt mindkettejüknek.

Péreli Zsuzsa: Idáig úgy éreztem, észrevétlen figurája vagyok a községnek. Hiszen ahhoz, hogy a munkámat, vagy inkább szenvedélyemet, a szövést, a festést csináljam, az kell, hogy elzártan éljek. Nem tudok „szomszédolni", mert hol azon jár az eszem, hogyan fogok befejezni egy képet, vagy azon, amit majd készítek, tehát gyakorlatilag abban élek, amit szövök. S ebbe nem fér bele nekem, nekünk az igazi falusi lét, mert hol egyikünkön, hol másikunkon van rajta az „alkothatnék". Nem vagyok hát klasszikus falulakó, de itt tanultam meg az életet. Budapesten 17 helyen laktam, aztán egyszer ajándékba kaptam ezt a házat. 1979-ben „disszidáltam" a fővárosból, azóta eltelt több mint negyven év, s most már olyan, mintha itt születtem volna. Itt tanultam meg biokertésznek lenni, itt tanultam meg, hogyan kell fogadni az évszakokat. Örülök a termésnek, de szívesen fogom meg a hólapátot is, mindemellett pedig gyönyörű nappali fénynél, békében tudom szőni a munkáimat. A mi kertünkben szinte minden fát mi ültettünk. Hihetetlen érzés az időt így érzékelni, s nagy boldogság, főként most, amikor a természetet nem becsüljük eléggé, nincs benne az életmódunkban, a hétköznapjainkban. Nagyon is érzem azoknak az életét, akiknek lakótelep az otthonuk, és nem részesülhetnek ebből a hatalmas ajándékból, amely nekünk jutott. Szőttem is ilyen műveket, s a lelkemben együtt élek azokkal, akiknek nem jutott ez az öröm. Ma a pillanatok alatt elérhető eredmények számítanak, a tülekedés, a feltűnés, a látványosság, a gyorsaság. Én úgy hiszem, az a legmodernebb reakció erre a világra, hogy az ember az idejét adja. Az időt ugyanis nem lehet megtoldani, hiszen az ki van mérve nekünk. Én adok az életemből amennyit csak tudok, s amíg szőhetek, festhetek, ez mérhetetlen boldogsággal tölt el.

Ezen a tájon minden van, amit imádunk. Van Duna és van hegy, és ha igazi falut akarunk látni, átsétálunk a túloldalra, és ott van a gyönyörűséges Tahitótfalu. A házunk a Kernstok család vincellérháza volt, itt egykor csakugyan szőlő termett. Tiszteljük az építészetnek ezt a gyönyörűségét, így csak annyit alakítottunk rajta, hogy élni tudjunk benne. Az utcában ez az egyetlen ház, amelynek É-D-i tájolása van, s én valami spirituális dolgot érzek ettől az elhelyezkedéstől. A műtermem délen van, a hálószobánk északon. Közte zajlik az élet. Zavartalanul tudunk itt mindketten dolgozni, s mindez a szabadságunkat is jelenti, mert olyan ez, mint egy királyság. Még ha kilépek is a házból, még mindig a birodalomban vagyok…

Belegyökereztem ebbe a világba

Tolcsvay László nemrég tréfásan azt mondta, ő Tahiban csak „gyüttment", elvégre Zsuzsa 41, ő azonban csak 38 éve él itt. A díj számára is fontos ajándék volt.

„Nagyon jól esett, hogy gondoltak ránk. Mi csakugyan visszahúzódóan élünk, s éppen azt élvezzük ebben a dunakanyari, tahisi létben, hogy itt olyanok lehetünk, amilyenek valójában vagyunk. Éljük a saját életünket a saját ritmusunkban, és ez a nyugalom és békesség bennem is műveket szül. Időről időre aztán ezeket lehet látni és hallani, mint a Mária evangéliumát vagy a Dr. Herz-et. Már a Magyar misét is itt írtam, vagyis minden nagyobb szabású művem ide köthető. Ehhez a házhoz, ehhez a zongorához, ehhez az életmódhoz, ehhez a településhez.

Mi nem kifelé élünk, ezért is örülök a díjnak, s annak, hogy számítok a falu szempontjából. Néha el szoktak hívni, fellépek mondjuk március 15-én, de az Eperfesztiválon például még sosem sikerült, mert olyankor mindig a visszahúzódás pillanatában voltam, voltunk. Számtalan kollégám tud társaságban dolgozni, én a magányt szeretem. Akkor szabadul el a képzeletem, akkor kezdek képeket látni magamban, amelyekhez megírom a zenét. Mindig igényeltem, hogy egyedül legyek, amikor alkotok. Amíg a fák nagyon meg nem nőttek, láttam a református templomot az ablakból, s a hangját most is hallom. Korán kelők vagyunk, 6-kor már figyelem a harangokat, s ez olyan jóleső nekem, pedig annak idején Budán, a Várban születtem.

A házunk már legalább kétszáz éves. Szeretem, hogy minden porcikáját ismerem, mert minden alakítás, meszelés, minden munka és törődés közelebb viszi az embert ahhoz, ahol él. A házat élőlénynek tekintem, és Zsuzsi egyik főművét, a kertet is. Azt érzem, hogy része vagyok ennek a környezetnek, és ha úgy tetszik, kicsit belegyökereztem ebbe a világba. Ugyanakkor imádok bemenni Pestre, kedvenc útvonalaim vannak és akkor is átmegyek a Lánchídon ha nem muszáj, mert szeretem. De amikor ideérek, akkor itt szívom magamba ezt a gyönyörűséges környezetet. Imádom, hogy kényelmes az élet, hogy bemegyek a patikába és csak ketten vannak, mindig van parkoló és törzshelyünk is a csárdában. „Be vagyunk ide épülve" már, és ez nagyon jólesik az embernek.

Munka is mindig van, tervek is mindig vannak. Most ugyan kicsit megtorpant a világ, de ahhoz nekem nem kell semmiféle megrendelő, hogy a zongorához üljek. Motoszkál is bennem valami, ami évek óta foglalkoztat, s lehet, hogy éppen ebben a türelmi időszakban kezdek neki. De olyan ez, mint a szerelem, nem szeretem kibeszélni. Olykor meg is keresnek ezzel-azzal, az pedig külön jól esett, hogy pár koncertet tudtam tartani augusztusban. A MÜPA parkolóban az autójukból néztek az emberek, de nem foglalkoztatott, hogy üresek a széksorok, az embert ennyi színpadi évvel is elragadja a képzelet, és ugyanúgy tesz a dolgát, mintha óriási tömeg előtt játszana."

Azért végezetül legalább az újságíró hadd árulkodjon a friss hírről egy újabb, saját lemez gondolata is felmerült…

Dallos Nagy Kriszta

A tánc örök

A magyar hagyomány egyik gyöngyszemét, a sokszínű népi tánckultúrát Szigetmonostoron már évtizedek óta egyre több felnőtt és gyermek tartja életben. Ebben nagy szerepet vállaltak a Zöldsziget Iskola korábbi vezetői is. Kiss Károly, aki elindította a művészetoktatást, és Szente Sándorné, aki lelkesen támogatta a magyar néptánc órarendi oktatását, a magyar népi kultúra, a múlt táncban való megőrzését a mindennapos testnevelésen belül, illetve tanítás után, a délutáni órákban. Mindez azonban nem teljesedhetett volna ki a Zöldsziget Táncegyüttes vezetőjének szakmai munkája nélkül.

A kezdeti terveket minőségi tartalommal megtöltve, sok egykori diák és felnőtt életét határozta meg. Ennek bizonyítékát ma is tapasztalhatjuk az együttes rendszeres próbáin és színvonalas műsorain, ahol több korosztály immáron húsz éve táncol együtt.

A Zöldsziget Táncegyüttes 2001-ben alakult Szigetmonostoron, olyan lelkes felnőttekből, akik fontosnak tartják a feledés homályába merülő falusi hagyományok megtanulását és továbbéltetését. Az együttes repertoárjában szinte az egész történeti Magyarország területéről szerepelnek táncok. A folklórműsorok mellett több mint egy évtizede készítenek a Költészet Napjához kapcsolódó verses-zenés-táncos színpadi esteket is. Rendszeresen szerepelnek a helyi és kistérségi rendezvényeken, művészeti fesztiválokon, 2005-ben a brüsszeli Magyar Bálon mutatkoztak be, 2018-ban az Ünnepi Könyvhét és a Budavári Könyvünnep vendégei voltak.

A táncpróbákat szeptembertől kedd esténként 20-22 óráig a szigetmonostori Faluházban tartják. Az együttes művészeti vezetője *Mocskonyiné Nagy Emese* és *Urbán Márton*, kísérőjük a *Szigeti Veszedelem Zenekar.*

A Zöldszigetben szeretettel fogadjuk az előképzettséggel nem rendelkező felnőtteket is, akik szívesen belekóstolnának a népi kultúra világába. *(Bővebb információ a 06-20/336-4210-as telefonszámon kapható!)*

A tánccsoport több közös produkcióban is részt vesz a művészeti iskola gyermekcsoportjaival, és várja az ott felnövő fiatalokat, akik életteli közösséget és izgalmas kihívásokat találhatnak az együttesben.

Visszatérve a tánc – mint mozgásfejlesztés – iskolai oktatásának fontosságára, talán sok ember számára nem hangzik ismeretlenül a tény, hogy mindennemű tanulási folyamat sikerének alapja a mozgásfejlődés megfelelő jelenléte. Ezeket a készségeket a régi paraszti kultúrában is el kellett sajátítaniuk a gyermekeknek, és ez a kincs benne van az általunk játszott népi játékokban, táncokban. A mai globalizált és urbanizált világban a gyerekeknek kevesebb lehetőségük van ezeket a játékokat, táncokat megismerni, és általuk az életükhöz fontos ismereteket és képességeket elsajátítani. A tánc régen is az volt, és ma is egy önismereti és közösségi élmény. A mozdulatok, motívumok sokszínűsége, a dallamok és énekek lélekgyógyító, stresszoldó hatása, a páros táncokban a férfi-női szerepek mind olyan sokszínű fejlesztésre adnak lehetőséget, amely nagyban segíti a gyermek személyiségének fejlődését. Hosszabb távon a társadalomba való beilleszkedést, ezáltal egy teljesebb élet kialakítását teszi lehetővé.

Mi, tanárok, e szellemben dolgozunk, segítve a tanító és fejlesztő kollégákat is. A gyermek néptánc képzés jelenlegi táncpedagógusai, Abonyi Zsófia, Füzesséryné Bogár Szilvia, és jómagam, ***Urbán Márton***.

A tánc örök, Kodály Zoltán azt mondta, „A zene mindenkié", s én úgy hiszem, a tánc is az. Örömmel várunk minden 9-13 év közötti gyermeket Szigetmonostoron, a Zöldsziget Körzeti Általános Iskolában a szeptemberben induló délutáni néptánc oktatásra. További részleteket a művészeti titkárnál (Telefon: 06-30/541-7834) kaphatnak az érdeklődők, jelentkezni pedig a Zöldsziget, valamint a tahitótfalui Pollack Mihály Általános Iskola honlapjáról letölthető jelentkezési lap beküldésével lehet a Nagy.Erika@zoldsziget.suli.hu e-mail címen.

„Már majdnem egy másik világ"

Fotókiállítás nyílik a dunabogdányi Művelődési Házban **A mai Kína címmel**. A tárlatról a képeket készítő **Káplár Balázs** beszélt lapunknak.

– ***Miért éppen Kína?***

– Az elmúlt 30 év több mint a felét ott töltöttem. Tizenévesen fogott meg az ország kultúrája, először a filozófia, a kungfu, közben 16 évesen elkezdtem kínaiul tanulni. Akkor még eszembe sem jutott, hogy ez egyszer több lehet hobbinál. Aztán 1988-ban felültem a transzszibériai expresszre, és elmentem megnézni Kínát. Később fotósként kezdtem dolgozni, de idővel többet tolmácsoltam kínai és magyar cégeknek, állami szerveknek. Már 1995-től minden évben kiutaztam üzleti vagy kulturális kapcsolatok miatt, közben jártam az ELTE kínai szakára, illetve még korábban egy évet a Buddhista Főiskolára is.

– ***Ezekben a tanokban hiszel?***

– Nagyon érdekelt, ma is közel áll hozzám, de nem lettem buddhista. Ha az ember élete felét kinn tölti, identitásmélységig hatol a dolog, vagy megfigyelő marad. Valahol bennem mindkettő megvan. Engem már a legelején az érdekelt legjobban, hogy miként látják ugyanazt a dolgot a különböző kultúrák képviselői, mit hogyan old meg egy kínai vagy egy magyar.

– ***Nem befogadók a kínaiak?***

– Érdeklődők az emberek, nem nehéz szóba elegyedni valakivel. Sokáig élt az a kép bennük, hogy minden külföldi gazdag és amerikai, esetleg orosz. Ma már ez is árnyaltabb, már csak azért is, mert a kínai gazdaság növekedése érződik az életszínvonalon, egyre jobban él mindenki. Amiben a legtöbb országhoz képest nagyon más így a 21. század kezdetén Kína, az a változás sebessége. Pár év alatt történtek olyan változások, amelyek máshol évtizedeket vettek igénybe. Egy átlagember számára a nyugati világban Kína egyszerre az egzotikum és a gagyi. Több ezer éves bölcs kultúra, és maga a „sárga veszedelem", ahol minden, és annak ellenkezője is igaz egyszerre, legfeljebb az egyik nem annyira jellemző… Szinte nem egy másik ország, hanem már majdnem egy másik világ. Az átlag magyar az ősi Kínával és a kínai piaccal találkozik, ebből nyilván nehéz megérteni ezt a világot. Elmesélni nehéz, látni kell!

– ***Olvastam, hogy 2 év alatt több betont használtak fel, mint az Egyesült Államok az elmúlt 100 évben…***

– Az először odalátogatók kivétel nélkül ledöbbennek, hogy Kína modernebb, mint képzelték. Egy 5 éves épület nálunk újnak számít, ott már régi. Egyébként nincs öröklakás, maximum 70 évre vehetsz, és igazából senki nem foglalkozik vele mi lesz utána. A kínai ingatlanpiac sajátossága az is, hogy átlag három évente duplázódnak meg az ingatlanárak. Mi az olcsó árúval azonosítjuk Kínát, de ez már rég nem igaz.

– ***Kína hatalmas. Merre jártál?***

– Területileg és lakosságában is nagyobb Európánál. A keleti nagyvárosok körzetében gyárakat látogatok, a fotózás miatt pedig a nyugati, magashegyi területeket járom, így elmondhatom, hogy nagyjából bejártam Kínát. A kiállított fotók fele Kelet-Tibetben készült. Tíz éve rendszeresen járok ide. A tengert és a magas hegyeket egyaránt szeretem. Tengerszinten lakom, így szabad időmben szívesen megyek fel a 4-5 ezer méteres hegyek világába. Portrékat, kolostorokat és a tájat fotózom, a falvak és a hagyományos kultúra fogott meg a vidékben.

A fotók másik része a folyamatosan változó nagyvárosok. Pekingben éltem pár évet, majd több mint tízet Kantonban, a nagyvárosról készült képekkel inkább az újat, a modernet keresem. Kínának sok arca van, meg szeretném mutatni, hogy régi is és új is, és mindegyik egyszerre igaz.

A kiállítás megnyitója ***szeptember 12-én 17 órakor*** lesz, a Kínáról szóló előadásomra pedig ***október 2-án, 18 órakor*** várom szeretettel az érdeklődőket a dunabogdányi Művelődési Házba.

Liebhardt András

Faluház és Ravasz László Könyvtár

LEÁNYFALU

Szeptember 10. 18.00 **KOVÁTS KRISZTA** színművész önálló estje Arany János balladáiból. Szörényi Levente egyik klasszikus feldolgozása mellett (Vörös Rébék) Szirtes Edina Mókus dalai szólalnak meg. *„Köszönjük, Magyarország!" keretében.*

Szeptember 18. 14.00 **– 18.00 EGÉSZSÉGNAP**

A magzati élet védelme című fotókiállítást dr. Pázmány Annamária, az EFI szakmai vezetője nyitja meg.

- Testösszetétel Lelki egészség – depresszió felmérés, egyéni tanácsadás,
- Vérnyomás, vércukor, koleszterin szűrések, EKG
- Carotis Ultrahang vizsgálat
- Melanoma szűrés időpontegyeztetés alapján munkanapokon 10.00-12.00 óráig: 06-30/948-5318
- Szájüregi rákszűrés, allergia vizsgálat,
- Látásvizsgálat Hallásvizsgálat
- Méhnyakrákszűrés időpontegyeztetés alapján hétfőn, szerdán, pénteken: 06-26/383-183, 06-70/397-1072

A rendezvény a járványügyi helyzetnek megfelelően biztonsági intézkedések mellett – kellő távolságtartással, maszkban, kézfertőtlenítéssel és levegő csírátlanító berendezés beállításával – kerül megrendezésre. Részvétel maszkban!

Szeptember 19. 19.00 **TRIANON100 – Krúdy Gyula: AZ UTOLSÓ GARABONCIÁS**

Trianoni emlékműsor a Leányfalui Szekér Színház előadásában, *a „Köszönjük, Magyarország!" program keretében valósul meg.*

Szeptember 20. 16.00 **BARANGOLÁS A SORG-VILLÁBAN**

Adorján András polgármesterrel és Loszmann János alpolgármesterrel. ***18 órakor*** a villa udvarán az ***Angelica-trió*** varázsol latin-amerikai hangulatot.

Szeptember 26. 18.00 **BIZÁNCBÓL KÜLDETETT** történelmi opera, klasszikus zenei játék III. Béláról. Pajor András monodrámája alapján zenéjét szerezte és előadja ***Kristofori Ferenc,*** a Magyar Állami Operaház magánénekese. A *Keresztény Kulturális Akadémia támogatásával.*

Vajon tudatosul az itt lakókban a hely történeti értéke?

ArtKert – fesztivál a fesztiválban

Immár harmadik éve rendezi meg a Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. (MANK) a Szentendre éjjel-nappal nyitva programsorozat keretében a saját – ArtKert – fesztiválját a Régi Művésztelepen. Erről a programról el lehet mondani, hogy „vegytisztán" művészeti jellegű, s ezen belül – amellett, hogy kellő tisztelettel felidézi a szentendrei művésztelep alapító- és később csatlakozó tagjainak munkásságát – céljai között igen hangsúlyos szerepet kap a kortárs művészet iránti érzékenység kialakítása és az emberekben rejtőző alkotói véna és kreativitás előhívása.

A városba költözése óta a MANK – országos hatókörű művészeti intézmény mivolta ellenére – fontos helyi missziót is vállalt: az elmúlt években a szentendrei művészet hagyományainak talán legaktívabb ébren tartójává, s egyúttal jelenének népszerűsítőjévé is vált.

A Műhely Galéria előtt

Az ArtKert egy olyan fesztivál, mely az év legnagyobb részében a művésztelep alkotóinak a nyugodt munkát biztosító zártságot három napra feloldja, szélesre tárja a művésztelep kapuit, s ezzel biztosítja a művészet iránt érdeklődőknek, hogy bepillantást nyerjenek a csodálatos kertbe és a műtermekbe is. A program idén is rendkívül változatos volt; a tartalmas szellemi „töltekezés" mellett szinte minden korosztály számára szórakoztató és „trendi" eseményeket is biztosított: a képző- és iparművészet mellett a társművészetek, a zene (Ivan & The Parazol, Szalóki Ági vagy a Hangfoglaló Program révén reflektorfénybe került zenekarok), az irodalom és a film is fontos szerepet kaptak.

Egy összművészeti fesztiválnak ma már szinte kötelező eleme egy vagy több workshop, amelyek során az alkotó munka iránt érdeklődők kipróbálhatják magukat. De mennyire más egy tetszőlegesen kiválasztott „szép" helyszín helyett ott felállítani a festőállványokat, ahol hajdan Barcsay Jenő, Paizs Goebel Jenő, Tornyai János, Miháltz Pál (s még minimum száz jeles festő) is ugyanezt tette! S minderre az is emlékeztetett, hogy a park sétányai mentén tablókon a régen itt alkotó mestereknek a művésztelepen készült fotóit és idézeteit helyezték el. A hely szelleme kétszeresen is inspiráló volt, hiszen a közös munkát *Knyihár Amarilla*, a művésztelep jelenlegi tagja vezette. A festés mellett más műfajokban is lehetett alkotni: volt selyemfestés, kerámia, szitanyomás, tűzzománc és fotó műhelymunka is, a foglalkozásokat szintén a műfaj szakértő művelői vezették.

Séta a hagyományok mentén

A szentendrei művészeti hagyományőrzést szolgálják a – már évente visszatérő – „őstéma" séták, melyek során a város és a festők hajdani – mára már sok szempontból elképzelhetetlenül szoros – kapcsolata válik nyilvánvalóvá. A tárgyias („ábrázoló") művészet iránt elkötelezett alkotók Szentendre szinte minden jellemző részletét feltérképezték, s művek százain örökítették meg ezeket. A séta során a Fő tértől a Szamárhegyen át a művésztelepig bejárt útvonalon össze lehet vetni a műtárgy reprodukciókon szereplő és a mai, sok esetben alig változott – látványokat, az egymástól függetlenül az adott helyszíneken dolgozó alkotók szemléletmódját és festői stílusát, s nem utolsó sorban a résztvevők helytörténeti ismeretekkel is gyarapodhatnak. *A séta-sorozat* ebben az évben *új témával bővült*: 1928/29-től talán az egyik legfontosabb szentendrei őstéma a *művésztelep kertje* volt, de azt, hogy milyen volt ez, ma már csak archív fotókról és az itt készült festményekből ismerhetjük meg. A képeken nem csak az 1970-es évek elején lebontott kicsi – és bár romos, de igen hangulatos – műtermeket láthatjuk, de felismerhetjük a kert őrzőit, a mára matuzsálemekké nőtt ősfák „fiatalkori" állapotát is.

Bepillantás a műtermekbe

A művésztelepre csak ritkán lehet szabadon belépni, ezért sokak számára különleges élmény az ArtKert során meghirdetett műterem látogatások lehetősége. Az alkotókkal (idén Aknay Jánossal, Baksai Józseffel, Bánföldi Zoltánnal, Bereznai Péterrel, Buhály Józseffel, Csáki Róberttel, Knyihár Amarillával, Krizbai Sándorral és Martin Henrikkel) való találkozás és beszélgetés „életközelbe" hozza a sokak számára misztikus művészeti alkotómunkát, és segítséget nyújt általában a kortárs művészet megközelítéséhez és megértéséhez is.

Sokat lehet hallani arról, hogy Szentendre művészváros, de vajon kellő mértékben tudatosul-e az itt lakókban, hogy ez mekkora, az 1920-as évektől kezdődően folyamatosan jelen lévő, a helyi identitás részét képező művelődéstörténeti értéket jelent? Szerencsések vagyunk, mert a MANK rendezvényei, és különösen az ArtKert fesztivál ennek megértéséhez nyújt segítséget. S koronavírus ide vagy oda, idén 2400 – minden bizonnyal nagyrészt szentendrei – vendég látogatott el a művésztelepre!

KSZÉ

Talán eljön az idő, és a „hazai is fontos" lesz...

A hagyományteremtő Art Duna korzó

Alaposan átrendezte szervezők terveit a Covid fenyegetés a Szentendre Éjjel Nappal Nyitva ez évi program megvalósításában. Mert míg a nyár eleje a korlátozások könnyítéséről, addig augusztus vége már a járvány második hullámáról, a várható szigorításokról szólt. Így aztán az egy téren ötszáz főben maximált résztvevői limit miatt, olyan tömeget vonzó programok, mint a gyertyaúsztatás, vagy ROTARY gumikacsa versenye a Bükkös patakon, a monstre koncertek mind-mind elmaradtak, helyettük a résztvevők optimális létszámának legjobban megfelelő sok kisebb program forgatókönyvét kellett elővenniük szervezőknek. De elmondhatjuk, így is sikerült, mert a szentendreiek kitűnően szórakoztak, jól érezték magukat ezen az augusztusi hétvégén.

ef Zámbó István és Lukács Tibor Duna korzón kiállított képei

Mint minden eddigi Szentendre Éjjel-Nappal programnak ennek is volt olyan újdonsága, amelyre a városon túl is felfigyeltek. Ez pedig a hozzám eljutott visszhangokból, az *Erdész László* ötletére a Duna parti mobil gát columnáira készített Art Duna korzó 2020 kortárs művészeti kiállítás volt. Amely mintegy folytatása volt a karantén idején az általa szervezett sikeres áprilisi Kaputárlatnak. Ez azonban erősebb hatású attraktívabb térben megvalósuló projekt volt.

Nem szájbarágósan informatív

Augusztus 28-án hagyományteremtő szándékkal nyílt meg az **Art Duna-korzó 2020** kortárs művészeti kiállítás 14 művész alkotásairól készített nyomatokból a Duna korzón. Bár semmi bajom a gumikacsa úsztatással, de azt gondolom, hogy ez az Art Duna-korzó 2020 projekt Szentendréhez jól illő. Néhány erényét kiemelendőnek tartom a műalkotások értékelését figyelmen kívül hagyva.

Az egyik, hogy *jól gazdálkodik a városképpel*, mert az egyébként jellegtelen szürke oszlopokat okosan használja, és mintegy meg is óvja egyben a Rév állomás utáni védfalon már megjelent tegektől. Másrészt, *nem akarja mindörökre saját képére formálni a tájat,* hiszen a projekt alkalmi és időben is változó. Hiszen a következő alkalomra újabb 14 mű nyomata kerül majd az oszlopokra. Ugyanakkor attraktív is és nem szájbarágósan, de mégis *mindenki számára érthetően elmondja*, hogy *'Szentendre a művészetek városa'*.

Továbbhasznosítható nyomatok

Beszélgetve az ötletgazdával megtudtam, hogy amikor ezt a projektet tervezte a fejében az is megfogalmazódott, hogy hogyan lehetne ezen nyomatokat tovább-hasznosítani. Hiszen erős anyagra és tartós technológiával készíttettek, amelyeket akár táskának, pénztárcának, vagy a TOURINFORM által készíttetett, napozóágy vászonnak újrahasznosítva, esetleg egy-egy utcai bútor kárpitjának vagy a magára hagyott, omladozó rózsaszín ház ideiglenes védőburkolatának is fel lehet majd használni. A projektnek jó a visszhangja és már más magyar városok is érdeklődtek iránta.

A jövő turizmusának kételyei

Nagy kihívás előtt áll minden turizmusból élő város, az óriások, de az olyan kisebbek is, mint Szentendre. A kérdés az, hogyan tovább a koronavírus vakcina előtt és után? Mert nincs olyan szakmai elemző, aki ne azt jósolná, hogy az utóbbi három évtized torz tömegturizmusa nem tartható, nem mehet így tovább. Talán eljön az az idő, amikor a hazai vendég is fontos lesz és érték a sok kis közösségi program is? Egy biztosnak látszik. Ha nem kétórás néznivalóra betározott turizmusú marad Szentendre, másfajta kínáltra lesz szükség! S ha szerencsésen alakulnak a dolgok, talán még a képzőművészet is vonzerő lehet. Márpedig akkor az Art Duna-korzó 2020 típusú projektre szükség lesz a jövőben is.

(Benkovits)

Koncert a Skanzenben – Énekelj velünk!

Nosztalgia **Neoton** estre hívunk a Skanzenbe! Várunk mindenkit, aki szereti a zenénket, és a Szentendrei Szabadtéri Múzeum csodás hangulatát! A látvány és a hangzás a régi. Énekelj velünk ezen az estén teljes biztonságban. *Orvos barátaink a bejáratnál hőmérővel várnak.*

Itthon, otthon Szentendrén!

NEOTON szeptember 13-án vasárnap 19 órakor
Helyszín: Szentendre,
Skanzen-amfiteátrum
(rossz idő esetén: Skanzen Vigadó)

Jegyek megvásárolhatók: a jegy.hu-n, az Interticket országos jegyirodai hálózatában és a Skanzen jegypénztárában.

JÁTSSZ páros jegyért!

Keresd a **Csepregi Éva's Official Site** Facebook oldalán az alábbi képet, a megjegyzésbe ***írd be kedvenc Neoton slágered címét***, és jelöld be azt a személyt, akivel eljönnél a koncertre. A játékban résztvevők között **2 páros jegyet sorsolunk ki**, és a legtöbb szavazatot kapott dal biztosan el fog hangzani szeptember 13-án, az amfiteátrum színpadán.

Ferenci Múzeumi Centrum

Szentendre

KIÁLLÍTÁSOK

Szeptember 12 – december 13. Ferenczy Múzeum Szentendre, Kossuth L. u.5. **Eleven üresség – Marghescu Mária gyűjteményéből, Anna Mark, Hollán Sándor és Bér János alkotásai.** Megnyitó: szeptember 11., 18:00 Kurátor: Kigyós Fruzsina. A múzeum legújabb kiállítása a Marghescu-gyűjtemény egy kis szeletét kívánja bemutatni, három jelentős magyar emigrált művész munkáin keresztül. *A kiállításhoz kapcsolódó programok:* **Családi Nap – *szeptember 20. 10:00–12:00*** Kurátori tárlatvezetések: ***szeptember 20. 11:00; október 16. 17:00; november 13. 17:00.*** Meseterápiás foglalkozás Boros Luca meseterapeutával: ***október 18. 17:00.***

Szeptember 25 – december 13. Czóbel Múzeum Szentendre, Templom tér 1. **Egy írónő modellt áll – Kádár Erzsébet művei** Megnyitó: 2020 szeptember 25.18:00 Kurátor: Szilágyi Judit, Szilágyi Zsófia. „A magyar irodalom egyik legnagyobb tehetségű novellaírója"; „Hibátlan író"; „A leggazdagabb, legtökéletesebb elbeszélőink közé tartozik" – A Nyugat avatta íróvá, de a korszak minden más jelentősebb lapjában is publikált.

Október 2–december 13. Ferenczy Múzeum Szentendre **Barcsay 120** Megnyitó: 2020 október 2., 18:00Kurátor: Iberhalt ZsuzsannaBarcsay Jenő (1900–1988) – a XX. század egyik legmeghatározóbb magyar festőjeként – életművét folyamatos festészeti kísérletek mentén alakította ki. Művészi látásmódját a klasszikus hagyományok tisztelete és a modern művészeti vívmányok lendületének szintézise formálta. Barcsay közel 200 darabos életmű-válogatását 1977-ben hagyományozta a Ferenczy Múzeumi Centrumra. Születésének 120. évfordulója alkalmából a múzeum Barcsay Gyűjteményéből láthat válogatást a közönség.

PROGRAMOK

FLAMENCO MOST táncest. *Szeptember 13. 18:00* Ferenczy Múzeum. A dél-spanyolországi Andalúzia kulturális kincse a flamenco, amely az ott élő, ott megfordult kultúrák kölcsönhatása, összefonódása révén kelt életre. Varázsa a találkozásokban és állandó jelenidejűségében rejlik. A Flamenco Most ebben a világba invitálja nézőit olyan kiváló előadókkal, mint a Madrid színpadain ismertté vált énekes és flamenco táncművész Keck Mária, Böröcz Petra flamenco táncművész, valamint Illés János flamenco gitárművész. Az est a Köszönjük, Magyarország! keretében jött létre, ingyenesen látogatható.

SANTA DIVER – Kézdy Luca, Szesztay Dávid, Szegő Dávid – ***Szeptember 19. 19:00,*** Ferenczy Múzeum. Kézdy Luca a Magyar Rádió 2006-os jazz hegedű versenyének döntőjén közönségdíjat nyert. A Santa Divert 2006-ban alapította, koncertezett számos külföldi jazz fesztiválon, és az összes fontosabb hazai fesztiválon és klubban. Szólóban fellépett Rómában és a gradiscai All Frontiers fesztiválon, és több alkalommal az A38-on és a Trafóban.

SPEIZ BOIZ *Szeptember 24. 19:00,* MűvészetMalom. A speiz boiz egy funk és hip-hop hagyományokat követő trió felállású zenekar. A tagok régóta zenélnek együtt más formációkban.Ez az együttállás az említett stílusok klasszikusnak számító beatjeinek gyakorlására állt össze, koncertjeiken alapvetés a grúvzene bológtató élménye, de a jazz szárnyaló hullámzásától sem mentesek az összejövetelek.

GRENCSÓ ISTVÁN és a Friss Csoport *Október 2. 19:00*, Ferenczy Múzeum. Grencsó István az élő zenész-legendák egyike, a magyar avantgarde jazz egyik kiemelkedő alakja. Repertoárja rendkívül sokszínű, a zeneszerzőt a formai változtatások mesterének tartják. Improvizatív zenei kísérletei mellett feldolgozott számtalan jazz-standardet, aktuális divatirányzatoktól függetlenül játszott pop-, rock- és ethno zenét, újraértelmezte a hatvanas évekbeli magyar tánczenéket, sanzonokat, komponált klasszikus zenébe hajló szvitet.. A * Friss Csoport *egy tehetséges fiatalokkal létrehozott új formáció,

Minden programunk regisztráció-köteles: regisztracio@muzeumicentrum.hu Beltéri helyszíneinken a szájat és orrot eltakaró maszk viselése kötelező!

Kós Károly Művelődési Ház és Könyvtár

Budakalász, Szentendrei út 9.

***Szeptember 12. 14.00* Sétálj Budakalászon!** – szabadtéri program kicsiknek és nagyoknak

A részvétel ingyenes! ***Szeptember 17. 19.00* Hangfürdő** – havi egy alkalommal várunk mindenkit, aki egy óra nyugalomra vágyik! ***Szeptember 24. 19.00* Orvos – Tóth Noémi – Örökölt sors** ea.További információ: www.koskarolymh.hu ***Szeptember 25.17.00* Aprók tánca** – tánctanulás Bucsánszki Beával és a Budakalászi Tamburazenekarral és kézműves foglalkozás a Dunakanyar Népművészeti Egyesülettel. A rendezvényt 1,5 -7 éves korig ajánljuk. ***Szeptember 26. 19.00* A Laár-Bornai duó és Satöbbi zenekar** koncertje.

LAÁR ANDRÁS ÉS BORNAI TIBOR közös koncertje zenével, KÖZÖS emlékek megidézésével. Az est vendége: KARINTHY VERA énekesnő. Bornai Tibor és Laár András 1974-ben ismerkedtek össze. Kisebb megszakításokkal azóta zenélnek együtt. Bár mindketten önálló utakon indultak el (Laár humorista lett, buddhista pappá szentelték, Bornai saját lemezeket írt és szerzője sok nagy sztárnak, pl. Koncz, Somló) anya-zenekaruk, a KFT ma is koncertezik. Pályájuk egyik csúcsának mondható a „Bál az Operában" címmel hat éve a Magyar Állami Operaházban megtartott nagysikerű előadás. Negyvenhat év és rengeteg kaland. Van miről mesélniük. Dalaik között eddig soha nem hallott humoros és elgondolkodtató történeteiket osztják meg közönségükkel.

A SATÖBBI együttestől jobb, ha senki sem vesz komolyan semmit. De ez nem igazán gond, mert azt mondják magukról, hogy nindzsa-pornó-űr-horror-kommandó-rockot játszanak.

Jó idő esetén kültéri koncertre számítsatok!

Jegyek kaphatók a TIXA-n (https://tixa.hu/), valamint személyesen a budakalászi művelődési házban, munkanapokon 09.00-18.00 között. A koncert megvalósítását az NKA és a Hangfoglaló Program támogatta.

A Teleki Wattay-ban családias Zeneünnep lesz

Várakozással tekint az új tanév elé a pomázi *Teleki Wattay Művészeti Iskola*. ***Polányi Judit*** igazgató elmondta, mindent megtesznek a szülők, a tanárok és a gyerekek biztonsága érdekében, és örömmel várják, hogy a tanítás újra hagyományos módon történhessen. Bár az online oktatás kihívásainak is meg tudott felelni az intézmény, azért – főként a kicsik – esetében bizony nagyon fontos, hogy ujjaikat a pedagógus egyengesse a megfelelő tartásba, elkerülve így a görcsös, rossz beidegződést. Az igazgatónő szerint az online időszak legkedvezőbb eredménye az volt, hogy jóval többet gyakoroltak a növendékek. Nem kellett órákat utazniuk, nem volt különóra és edzés, így aztán sokkal több szabadidő maradt. Polányi Judit azt mondta, a pandémiás időszak alatt az iskola leginkább a tudás szinten tartását várhatta el, hiszen fejlődni ilyen keretek között nehéz lett volna, de fontos volt, hogy a gyerekek legalább ne felejtsenek!

Budapesten akadtak iskolák, ahol akár száz gyerekkel is csökkent a létszám, a Teleki-Wattayból viszont alig néhányan iratkoztak ki a vírushelyzet miatt. S bár a tanítás épphogy megkezdődött, az intézményben azon töprengenek, hogyan lehetne megtartani a muzsika ünnepét, vagyis a Zene világnapját októberben.

A korábbi években négy ország (Szlovénia, Szlovákia, Szerbia, Magyarország) zenepedagógusainak közreműködésével, **Nemzetközi Ünnepi Tanári Hangversenyt** szerveztek a Zene Világnapja alkalmából. 2019-ben Szlovénia volt a házigazda, így **MARIBORBAN, a Szlovén Nemzeti Színházban** megtartott koncerten a pomázi Teleki-Wattay Művészeti Iskolát *Kulin Krisztina, Fadgyas Gitta, Zsideiné Szőke Erika, Kozma György, Széplaki Zoltán, Veres Zoltán, Szokolai Zoltán és Polányiné Takács Judit* képviselte. „Nagy örömmel és büszkeséggel tölt el minket, hogy ilyen fantasztikus nemzetközi kapcsolataink vannak és gyönyörű koncerttermekben, méltóképpen ünnepelhetjük a zenét!" nyilatkozták a pomázi művésztanárok.

A 4 ország tanárai a maribori Nemzeti Színházban 2019. október 1-jén

2020-ban Magyarországon – Pomázon került volna megrendezésre a négy iskola közös díszhangversenye, így a Teleki-Wattay Művészeti Iskola adott volna otthont ennek a magas színvonalú eseménynek és szakmai találkozónak, melyet most le kellett mondanunk! A körülményekre tekintettel kisebb, családiasabb házikoncert várja majd a résztvevőket. A nap online zeneismereti totóval indul, a legtöbb jó választ adó növendék ajándékot kap. Az esti ötvenperces műsor programja egyelőre még az igazgató előtt is titok, ám a tanári koncert résztvevői már készülnek a fellépésre. A nyilvános rendezvényt ezúttal is az iskola 150 embert befogadó hangversenytermében rendezik, most azonban elővigyázatosságból csak a székek felét foglalhatják el a nézők.

CD

Egy kézbe került a Szentendrei-sziget művészeti oktatása

Szeptember 1-től a Tahitótfalui Pollack Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola átvette a Zöldsziget Általános Iskolától, az Alapfokú Művészeti Iskola vezetését. Ezzel a szervezeti átalakítással a szigeten működő mindkét művészeti iskola közös irányítás alá került, lapunk ennek a részleteiről érdeklődött.

Nem kétséges, hogy mennyire fontos az általános- és középiskolás korosztály számára a különböző művészeti ágak iránti érdeklődés felkeltése. Természetesen nem arról van szó, hogy a zenei, tánc vagy szolfézsképzésekre a kötelező tanulási időn kívül jelentkezők mindegyikéből „híres művész", pódiumokon szereplő zenész, táncos, sikert sikerre halmozó iparművész váljon. A 6-tól 14 évesek, de még a középiskolások is rendkívül nyitottak mindenfajta kreatív alkotómunkára, egy hangszer megszólaltatásának, a vizuális művészetek valamely médiuma (alapanyaga) megismerésének, birtoklásának készsége nem csak a tanult műfajban való jártasságot, érzékenységet, az önkifejezés bátorságát eredményezi, de áttételesen az egész személyiség harmonikus fejlődésére hatással van.

Tény, hogy az összevonással Tahitótfalun jócskán megnőnek az adminisztrációs terhek, de a két iskola együttes irányítása lehetővé teszi, hogy – mivel Tahitótfaluban és Szigetmonostoron különböző tanszakok is vannak – összehangoltabbá válik a művészeti oktatás. Létrejön egy a korábbinál szorosabb Szentendrei-szigeti együttműködés, ami egyrészt biztosítja a könnyebb „átjárhatóságot" a diákok és a tanárok számára egyaránt, másrészt szélesebb körűvé és koordináltabbá válnak a bemutatkozási, fellépési lehetőségek is.

A szentendrei-szigeti diákok ezután is az alábbi képzésekre jelentkezhetnek: **Tahitótfaluban,** ***klasszikus zene ágon*** belül fúvós, vonós, zongora és gitár tanszakra; **Szigetmonostoron** ***klasszikus zene ágon*** belül fafúvós, rézfúvós, billentyűs, akkordikus; ***népzene szakon*** vonós; ***táncművészeti ágon*** belül néptánc; képző- és ***iparművészeti ágon*** belül fém- és zománcműves tanszakokra.

Zakar Ágnes, a **Pollack Mihály Általános Iskola és AMI** – s most már a Zöldsziget AMI – igazgatónője elmondta, hogy a több mint 300 művészeti iskolai tanulóval és kiváló tanárokkal működő művészeti iskolák irányításával a fenntartó, a Váci Tankerületi Központ a nemzetközi szinten is elismert zenészt és zenepedagógust, ***Mákó Miklós*** trombitaművészt bízta meg, aki eddig is sikerrel vezette a tahitótfalui művészeti oktatást.

-kszeva-

Harmonika szak indul a Vujicsicsban

A szentendrei Vujicsics Tihamér Zeneiskola harmonika szakon indít új képzést a 2020-ban kezdődő tanévben. A kurzust ***Demeniv Misi*** vezeti – aki a 2014-es 'Virtuózok' című klasszikus zenei tehetségkutatóban különdíjat is kapott. A már nyolc évesen nemzetközi sikert elért zenész nevét azóta, világszerte megismerhette a közönség. Hitvallása szerint „a zene energiaátadás, egyfajta biztatás az embereknek; ősidők óta hangulatokat, állapotokat közvetít, és segít abban, hogy az emberek megleljék a közös hangot és egymásra találhassanak."

A jelenleg négy tanulóval startoló szakról a Zeneiskola honlapján lehet tájékozódni, s ott várják még a tangóharmonikázáshoz kedvet érző jelentkezőket is!

Ősztől folytatódnak a szenior programok Szentendrén

Örömmel jelezzük minden érdeklődőnek, hogy – az országos, koronavírussal kapcsolatos összes állami szabályozást betartva – 2020 őszétől, immár a tizenhetedik félévvel folytatódnak az Aranykor Központ és a szentendrei önkormányzat együttműködésével megvalósuló szenior-edukációs programok Szentendrén. A foglalkozások, konzultációk, előadássorozatok helyszínei ezúttal az ***Aranykor Központ*** *földszinti irodája (Dunakorzó 25. fszt)*, a ***Dunaparti Művelődési Ház*** és a ***Rákóczi Gimnázium*** lesznek.

A programokra jelentkezni lehet az Aranykor Központ információs irodájában, előzetes egyeztetés után. Telefonszám: **06-30/692-4746** (dr. Jászberényi József), e-mail cím: korkozpont@gmail.com

A félévi program a következő lesz: (A foglalkozások egységesen 10.000 forintos áron látogathatók, amiért a hallgató 21 tanórát kap (a fizikai állapotmegőrző programokon 10, a szellemi foglalkozásokon, konzultációkon, előadássorozatokon 7 alkalomra elosztva).

A tanfolyamok Szentendrén, a Kor Központban, a Duna korzó 25-ben lesznek. Az ettől eltérő helyszíneket külön jelöljük.

Kezdő angol 7 alkalom (Novák Zsófia. Első alkalom, ***2020. szeptember 18. péntek 9.30-11.00***. **Haladó angol** 7 alkalom / Novák Zsófia. Első alkalom***, 2020. szeptember 18. péntek 12.45-14.15***. **Angol 3. szint** 7 alkalom) Sot Márton. Első alkalom: ***2020. szeptember 17. csütörtök, 14:00-15:30***. **Angol társalgás** 7 alkalom) Sot Márton. Első alkalom: ***2020. szeptember 17. csütörtök, 16:00-17:30***. **Geopolitika** 7 alkalom **/** Jászberényi József. Első alkalom: ***2020. szeptember 14. hétfő, 17:00-18:30***. **Olasz haladó** 7 alkalom) Dalnoki Gabriella. Első alkalom: ***2020. szeptember 15. kedd, 16:00-17:30.*** **Olasz társalgó** 7 alkalom) Dalnoki Gabriella. Első alkalom: ***2020. szeptember 15. kedd, 18:00-19:30.*** **Német kurzus** 7 alkalom) Rácz Alexandra. Első alkalom ***2020. szeptember 17. csütörtök, 17:30-19:00***. **Szenior egyensúly tréning** 10 alkalom) Novák Mária. Első alkalom***: 2020. szeptember 18. péntek, 11:30-12:30***, a Duna parti Művelődési Házban (DMH (Duna korzó 18. **Szenior örömtánc** 10 alkalom) Novák Mária. Első alkalom: ***2020. szeptember 18. péntek, 12:40-13:40***, DMH. **Kezdő számítástechnika** (Illés Csaba. Első alkalom: ***2020. szeptember 14. hétfő, 18:00*** Rákóczi Gimnázium, 56-os terem. **Haladó számítástechnika** (Illés Csaba. Első alkalom: ***2020. szeptember 21. hétfő 18:00*** Rákóczi G. 56-os terem.

Smart Water Bt.

Víz- és szennyvíz bekötések (telken belül is), csapadékvíz elvezető rendszerek tervezését, meglévő kutak (ásott, fúrt) vízjogi fennmaradási engedélyeztetését, kivitelezési munkák felelős műszaki vezetését, valamint műszaki ellenőrzését vállaljuk!

Smart Water Bt.
Telefonszám: 06-20/390-7598
E-mail: smartwaterbt@gmail.com

A Pilis-Dunakanyari Hírmondó augusztusi számában jelent meg egy felhívás **Szavazz a fákra!** címmel**.** Ebben azt közlik a szervezők, hogy *Surányban a Napsugár téren álló juharfát* a zsűri beválogatta „**Az év fája**" idei döntőjébe, ezért kérik, hogy szavazzunk rá. *„Közösségteremtő"* fának nevezik juharfájukat. Bizonyára szívesen veszik körül az emberek, s el is beszélgetnek lombjai alatt.

FÁK

– **Mennyi mindent is jelent a fa?** Árnyékadó szépséget, tüzelő melegét, bölcső és koporsó anyagát, levegő tisztítását, madárfészkek ringatását … s lám: közösségteremtést is.

– **De a fa ennyi mindennél is többet jelent**!

„Minden emberben fa lakik, / Minden fában lélek lakik, / Ágain fészkel a hit / S dalol, mint valami madár, / Míg le nem üti a halál. Az emeli az ágait. / És fészket óv, szélnek feszül, S szenved – már majdnem emberül." *(Ratkó József: Magányos cédrus)*

A ***fa összekapcsolja az eget a földdel***. Gyökerei a földhöz kötik, ágai a magasságba emelik. Gondoljunk a mesék, mondák égig érő fájára! Azon kell felkapaszkodnia a mesehősnek, hogy fentről láthassa a világot, azaz eljusson a bölcsességre, és ezáltal tudja megoldani a feladatát. (A buddhizmus jelképe a Bódhifa, egy öreg fügefa, amelynek árnyékában meditált Sziddhárta, és jutott végső bölcsességre, lett Buddha.) A fa az ég és föld összekötőjeként *a lélek értékeit is hordozza*. Benne jelenik meg az ***erő,*** a ***helytállás,*** a ***tisztaság,*** a ***nemesség***. Tisztelet övezi ezért. Erkölcsi példaadót lát benne az ember. Így láttatta Petőfi is: „Légy tölgyfa, mit az erős szél ki képes dönteni, / De méltóságos derekát meg nem görbítheti." *(Petőfi: Ha férfi vagy…)*

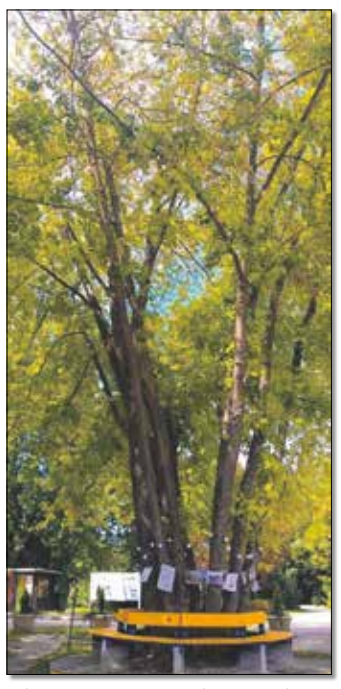

A közzösségteremtő Juharra és a körülötte élő közösségre, szeptember 30-ig még lehet szavazni: https://evfaja.okotars.hu/dontosfak

Tamás Menyhért írónk regényében így ad útmutatást az apa a fiának: „Vigyél a szívedben egy erős fát… szükséged lesz rá." *(Vigyázó madár).*

A hatalmas fa valamiképpen az ***időtlenséget is jelent***i, hiszen túlélhet nemzedékeket. Több esemény átélője, történelemnek tanúja.

Fekete István, az erdőt, mezőt járó író, a 20 század eleji Magyarország flórájának és faunájának bemutatója, őrzője, andalítóan szépséges történetet írt egy tölgyfáról. Tiszteletet parancsoló, hatalmas, pompás tölgyfája másfél méteres átmérőjű törzsében ***történelmet őriz***: az évgyűrűk barázdáiban, miként a bakelitlemez redőiben, kétszáz év története rejlik. A kedves történetben mesés módon megszólal a múlt az évgyűrűkből, mint egy. gramofon-lemezről.

Egész ***életsorsot is ki lehet fejezni a fának a motívumával***; a ***szülőföldhöz ragaszkodást***, a gerinces, meg nem alkuvó magatartást, a ***hűséget:*** „Régi fának ága vagyunk, mély a gyökerünk." *(Kodály)*. Ez a tudat erősíti elszakított magyar testvéreinket is.

A fa több művészi alkotás tanúsága szerint ***azonosulást is jelent*** az emberrel. A lélek feltörő vágyai szülik a természetből kivájt szimbólumokat, és a gazdag képzeletvilág személyes mítoszt teremt belőlük. ***Az ember azonosul a fával. Így lesz az élet fájává*** *Csontváry* képén a cédrus. A festő mágikus világképének szimbóluma, rejtett jelenségek sűrítője: a magány fája, a festő önarcképe, lelkiállapot sejtetője. (Zarándoklás a cédrusfához)

A legősibb, legmegrendítőbb az emberiség számára az a bizonyos *édenkerti,* a *bűnbeesés misztériumának fája, és* ***a megváltás****é: a golgotai.*

Nemrég elhunyt költőnk, *Nemes Nagy Ágnes* verseiben visszatérő, alapvető motívum a fa. A ***teljes azonosulás hordozója***: „Árnyékát lombhajad szelíden rámveti, / s ágas, eres kezem visszafelel neki. / Idegzetem fölött s nyíló agyam alatt / te vagy a szép sudár, mely földből égbe hat. / Gyökerem nem remeg, s virágom friss, / mióta te tartasz, barna törzs, / te nagy szemű diófa. ***(Diófa)***

A *görög mitológiában* idilli megfogalmazást kap fa és ember kapcsolata *Philemon és Baucis történetében*. Ez az egymást nagyon szerető szegény házaspár jó szívvel megvendégel két utast, akikről kiderül, hogy istenek. A vendéglátásért jutalmat akarnak adni a házaspárnak, de ők csak azt kérik, hogy soha ne kelljen elválni egymástól. Az istenek ekkor átváltoztatják őket ***egymást karoló fává.***

Ez jutott eszembe, amikor felfedeztem a bogdányi Philemont és Baucist. Ott állnak a Duna parton. Kétszer-háromszor is átcsavarodnak egymáson sudarukkal. Úgy állnak ott összefonódva! Tessék megnézni!

Varsányi Viola,
Dunabogdány

Kerékpárút két part között

Négy km-es, a Duna bal és jobb partját összekötő beltéri kerékpárutat adtak át szeptember 1-jén Szigetmonostoron. *Az EuroVelo tervezett nyomvonalához csatlakozó új útszakasz,* a Pest Megyei Fejlesztési Keret *181 416 000 milliós,* 2019 – ben elnyert támogatásával valósult meg. A beruházás célja a kis és nagy-Duna összekötésén túl a biztonságos kerékpáros közlekedés feltételeinek megteremtése, valamint a turisztikai vonzerő növelése volt a Szentendrei-szigeti településen. Az avató ünnepségen Vitályos Eszter államtitkár és a térség országgyűlési képviselője, Hadházy Sándor is tiszteletét tette.

A község polgármestere, Molnár Zsolt kérdésünkre elmondta, amikor benyújtották a pályázatot a kerékpárútra, feltett szándékuk volt az EuroVelo6 utat összekötni a dunakeszi komppal, ezen keresztül pedig a Duna bal partján haladó nyomvonallal. S bár elnyerték a pályázatot, közben megkérdőjeleződött a sziget jobb partjára tervezett EuroVelo nyomvonal léte. A szigetmonostori testület azonban bízik benne, hogy ez is megvalósul majd! Ám addig megelégedéssel tapasztalják, hogy a létrejött beltéri kerékpárút-hálózat milyen jelentős vonzerőt képvisel a két keréken közlekedők számára – *ami 3 irányból teszi megközelíthetővé Szigetmonostort. Egyrészt a Szentendrei-sziget Sziget útja felől, azon keresztül pedig a választást a bal parti EuroVelo6 (a Dunakeszi komppal) – a jobb parti EuroVelo6 (Szentendre Határ csárdai és a Pásztor révhajóval).* Hiszen, mint a polgármester fogalmazott, „ahová kerékpárút épül, oda kerékpárosok érkeznek!"

A településen megfigyelhető, hogy akik korábban nem ezt az útvonalat választották, most már itt közlekednek, mert jól járható, biztonságos. *Az út jelentősége a település számára a belső kerékpáros forgalom miatt is óriási.* Horányt az ófalui résszel, a gödi révet a dunakeszi révvel köti össze, de emellett a legfontosabb közintézmények, az új óvodánk, a bölcsőde is gyorsabban, egyszerűbben érhetők el.

A kerékpárút a Mátyás király tértől indul Dunakeszi irányába

A kerékpárút teljes nyomvonala lakott területen halad, végig kiépített a közvilágítás is. A tavaszi, nyári időszakban azonban a fák lombjai gyakran nehezítik a látásviszonyokat, így a testület a közvilágítás teljes korszerűsítését is célul tűzte ki.

Az építkezés több szakaszon egyszerre zajlott

Az augusztus közepére elkészült új kerékpárút a település főutcáját köti össze a Dunakeszi komppal. A kivitelezés több szakaszban folyt. Elsőként a Rákóczi utcától a Mátyás király térig haladt a munka, majd a Petőfi utca következett. Itt önálló kerékpáros nyomvonalat és járdát is kialakítottak, ami a gyalogosok és a kerékpáros forgalom miatt bír közlekedésbiztonsági jelentőséggel. A Petőfi utcán a régi járda helyét – az útpadkához szintezve – új váltotta fel, amely egyik oldalán emelt, a másikon süllyesztett szegélyt kapott, a járdát pedig térburkolat fedi. Az építés harmadik szakasza a Zrínyi utcából a Duna partra vezetett, mely nem csak a turisztikai célú biciklis forgalom miatt volt jelentős. Növekedett általa az új óvodához kerékpárral érkezők száma, ugyanakkor a korszerűsítés garantálja a rév biztonságos megközelítését is. Ezen a szakaszon nyitott, aszfaltos útburkolat szélesítéssel, bővített kerékpárnyomvonal jött létre, zöldsávval, fákkal. Végül az árvízvédelmi töltésen – a nagy-Duna sétányon – kerékpár nyomot jelöltek ki. Ez a szakasz csatlakozik a Fővárosi Vízművek tulajdonában lévő, már kerékpáros nyomként kijelölt útszakaszhoz, majd a révhez vezető Szentendrei úthoz.

A különböző szakaszokon összességében megújult az útfelület, nyomvonalat festettek fel a szakemberek, kerékpáros sávval szélesítették az útpályát, de kátyúztak, új szegélyeket és járdát is építettek. A munkálatok során kitakarították a vízelvezetőket, parkosítás, gyepesítés is történt, valamint hatvannál is több fát ültettek el. Az önkormányzat ügyelt arra is, hogy csak akkor vágjanak ki fát, ha az elkerülhetetlen.

A gáton folytatódó kerékpárút kialakítása az utolsó szakaszban történt. Itt érdemi építés nem, csupán felfestés a szilárd burkolatú úton viszi tovább a kerékpáros nyomvonalat a Dunakeszi révig.

Pilis-Dunakanyar infó

Búcsúzunk Pereházy Pál Adorján képviselő úrtól

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy elhunyt **Pereházy Pál Adorján**, Leányfalu Nagyközség Önkormányzat képviselő-testületének tagja. Pereházy képviselő úr immár az ötödik választási ciklusában (1998-2010, majd 2014-2020 között) volt önkormányzati képviselő. Önkormányzati munkájában mindig is kiemelt figyelmet fordított a civilekre, a leányfalui közösségek, egyesületek és sportkörök támogatására, érdekeik hathatós képviseletére. Civil tanácsnokként egyik létrehozója volt a Leányfalui Civil Egyletnek, mely jelentősen megkönnyítette és egyszerűsítette az önkormányzat és az helyi szervezetek együttműködését és finanszírozását. Emellett a település egyik legmeghatározóbb civil egyesülete, a Vadkacsa Egyesület alapító-vezetőjeként jelentős mértékben hozzájárult a Leányfaluról kialakult idegenforgalmi-turisztikai kép formálásához.

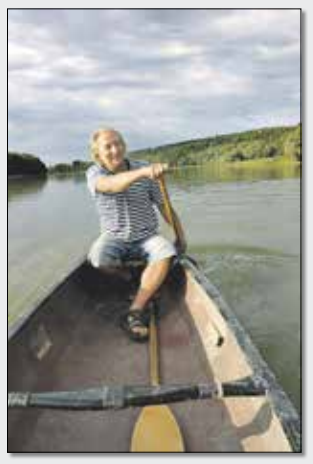

Pepe Kapitány – ahogyan sokan ismerték – leányfalui gyermekek generációinak adta át az értő vízen járás tudományát, a természet szeretetét és egymás kölcsönös tiszteletének fontosságát. Munkásságának egyik kiemelkedő állomását a megújult Vadkacsa vízitelep hivatalos átadását sajnos már nem érhette meg. Távozása jelentős űrt hagy a leányfalui önkormányzatiság elmúlt két évtizedes, a település közösségi életének közel négy évtizedes történetében. Nyugodj békében, kedves Pepe! **Adorján András**
Leányfalu Nagyközség polgármestere

PEPE Kapitány! Hiányozni fognak a reggeli kávézások, a beszélgetések, de legfőképpen Te fogsz hiányozni, a társaságod, a humorod, a segítőkészséged! Fantasztikus volt látni azt az élni akarást, ami a betegséged ellenére vitt előre, tetted a dolgodat, irányítottad az egyesületet, pörögtél, nem vettél tudomást a gyógyíthatatlanról. Nagyon bíztunk abban, hogy ez a lendület átsegít a bajon, kilábalsz a kilábalhatatlanból, sajnos ez nem jött be. Próbáltál teljes életet élni, nem tudomást véve a betegségedről, de ez kevésnek bizonyult. Mindig számíthattunk rád! Azon kevés emberek közé tartoztál, aki mindig felvette a telefonját és mindig a megoldást kereste és nem elhárította magától. A szíveden viselted a vízi-életet, nagyon sok jó tanáccsal láttál el minket is, mint ahogy másokon is segítettél, ha módodban állt. Nagy űrt hagytál magad mögött, mind a vízen, mind az életben, és főleg a szívünkben.
Jó szelet neked kapitány… lélekben mindig velünk maradsz.
Zöld Béka Kikötő

Éjszakai party zárta a szezont

A vírusveszély enyhültével a pünkösdi hétvégére sikerült megnyitni a leányfalui Termál és Strandfürdőt. Az elvégzett technológiai módosítások és vizsgálatok eredményeként az ország azon kevés fürdője közé tartoztunk, ahol a gyógymedencével is várhattuk a vendégeket. Sajnos az időjárás sem fogadta kegyeibe a látogatókat, így a hosszú kényszerszünetet követően nem köszöntött be az igazi nyári időjárás. A népi megfigyelés igaznak bizonyult, Medárd napját hosszú, esős időszak követte. A júniusi hónap eredménye így jelentősen elmaradt a korábbi években megszokottól.

Aztán a július és az augusztus igazi nyári napokat hozott, s a jó néhány kánikulai hétvégén nagyon sokan keresték fel strandfürdőnket.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy megköszönjem kollégáinknak a helytállást és a megváltozott körülményekhez történő gyors alkalmazkodást. Elismerés illeti a vendégeket is, hisz többségében elfogadták és betartották az új szabályokat. Erre szükség is volt, és van is annak érdekében, hogy életünket a lehető legkevésbé változtassa meg a hazánkban is jelenlevő vírus. Az érvényben levő szabályok szerint fokozott vízminőség-ellenőrzés és szigorúbb higiénés szabályok mellett továbbra is teljes kapacitással és minden medencével várjuk a vendégeket! Bízunk benne, hogy a kellemes, néhol nyárba hajló őszi időjárás még feledhetetlen élményeket jelent majd látogatóinknak.

Javasoljuk, hogy ne a hírekben hallható időjárás előrejelzéseknek, hanem saját szemüknek higgyenek, s tekintsék meg a honlapunk főoldalán található webkamera képet. Itt élőben követhetik a fürdőben zajló eseményeket, és első kézből szerezhetnek információt az aktuális időjárási helyzetről is.

Augusztus utolsó hétvégéjén egy nyárbúcsúztató éjszakai party-val zártuk a szezont, de ezen túl is minden pénteken és szombaton 20 órától várjuk az éjszakai fürdőzésre is vágyókat!

Balogh Zoltán igazgató

Kompfutás, avagy kacagó kocogók a szigeten

Öreg falusi utak, gát és erdő a Duna ölelésében. Vegyes terepen indul az idei esztendőben is a Szentendrei-sziget közösségi sportrendezvénye. A szigetmonostori kompfutás rendkívül népszerű

a családok körében, sokan minden évben visszajárnak.

„Négy komp között van egy település, amit Szigetmonostornak hívnak. Az irányítószáma 2015. Éppen ezért a csodálatos természeti környezetben 20,15 km lefutásával, és négy kompállomás érintésével szervezünk egy közös futást, hogy a sziget-érzés a távok teljesítése során is meglegyen" – foglalta össze a célokat ***Sarkadi Sándor***, a program főszervezője. A különleges esemény hat éve várja a résztvevőket. Szigetmonostor évében is jól illeszkedett a rendezvénysorozatba az önkormányzati támogatású sportesemény, de a lelkesedés azóta sem csökkent iránta. Mivel mindig egy-két héttel a Piroslábos Fesztivál előtt tartják a találkozót, a sportolókat piros bádogbögréből kínálják frissítővel a „házigazdák", ami lássuk be, eléggé egyedülálló az ország futórendezvényein. A járványveszély miatt piros pöttyös papírpoharak veszik most át a bögrék szerepét, de egyéb változást nem tervez a főszervező, aki ezúton is üzeni a sportbarátoknak, hogy a táv újra hosszabb lesz a vártnál! Az erdőben megtett szakasz miatt ez minden évben így van, ezúttal összesen 22,6 kilométert tesznek majd meg a „több mint félmaraton"-ra jelentkezők. A rajt és cél a Horány-Alsógöd kompállomás melletti Piac téren lesz. Az indulókat tájékoztatóval, nyomtatott térképpel s a hagyományokhoz híven tájjellegű finomságokkal is várják a szervezők.

NÁLAD A LABDA!
Szeretettel várunk minden 6-11 év közötti úszni tudó lányt és fiút, aki szeretné kipróbálni Magyarország legeredményesebb csapatsportját, a vízilabdát, egy nagyon jó hangulatú és szép eredményekkel büszkélkedhető csapatban!

Edzések a V8-ban minden nap 15 órától, vagy Leányfalun heti 3 alkalommal.

Bővebb információ és jelentkezés:
Varjassy Katalin +36 70 370 6677
www.kope.hu

Közösségi pingpongasztal a surányi Liget téren

Az 1933 táján kiadott telekértékesítési prospektus megfogalmazása szerint „A magyar úri közönség, a sportemberek és evezősök gyorsan felfedezték és megszerették Surányt, ezt a fővárostól 25 kilométernyire fekvő gyönyörű üdülőhelyet, amely elsőrendű ivóvízzel és teljesen pormentes levegővel büszkélkedik."

Irány Surány! volt az eredeti jelmondat, amit maga *Surányi Miklós* földbirtokos talált ki a parcellázás szlogenjéül, és a nyaralótelepet szerényen saját magáról nevezte el. Surányi a tervezőmunkára, az utcahálózat kialakítására megnyerte Hajós Alfréd építészmérnököt, első olimpiai bajnokunkat, aki nevezetes, sugaras-gyűrűs hálózattal lepte meg a nyaralókat, amely így kissé New Yorkra „emlékeztet", már legalábbis mértanilag kimért, precíz szerkezetét illetően. *Hajós Alfréd* nyaralóházakat is tervezett Surányba, a földbirtokos először tíz különböző mintaházat saját maga építtetett, és adott el. Évek óta beszélünk róla: milyen fájó, hogy arról az építészmérnökről, aki Surány egyedi, sugaras szerkezetét kialakította az 1930-as években, nem neveztek el közterületet a településen.

A Köszi, önkéntes! Egyesület ezt a hiányt próbálta most a maga szerény eszközeivel pótolni. Tavaly decemberben az Avenida Travel Kft. támogatandó egyesületet keresett, olyat, amely konkrét célt megnevezve hoz létre valamit, ami a körülöttük élő közösségnek hasznos, s amelyben örömüket lelik az emberek. Már évek óta szerettünk volna egy kültéri pingpongasztalt Surányba, ezért úgy gondoltuk, ezt hoznánk létre a szabadidőparkban, amit Hajós Alfrédról szerettünk volna elnevezni. Szerencsére az egyesületünkben sok kreatív hobbiasztalos van, akik örömüket lelik a famunkában.

Egy közösségi pingpongasztalt legméltóbban versennyel lehet felavatni, s ezt számos résztvevővel meg is tettük. Használjuk ezután mindannyiunk örömére!

Topits Judit, elnök, Köszi, önkéntes! Egyesület

Díjmentes kerékpárszállítás a HÉV-en

Sokan szeretnek biciklivel Szentendrére kirándulni, de amíg elkészül a Szentendrét Budapesttel összekötő kerékpárút (amit szeptember közepére ígértek a kivitelezők), vagy azt követően is, mert hosszúnak találják a távolságot – jó hír, hogy a Máv-Hév Zrt. közleménye szerint szeptember 5-től hétvégi napokon díjmentesen szállíthatók a kerékpárok a H5-ös, a H6-os, a H8-as és a H9-es HÉV-en.

Utasonként egy biciklit lehet felvinni a HÉV-re, és egy bringás kocsiban maximum 4 bicikli szállítható, kivéve, ha a kijelölt kocsin elhelyezett kerékpár piktogram ettől eltérő mennyiségű kerékpár szállítását teszi lehetővé. Csak azokban a kocsikban szállítható kerékpár, amelyeken kerékpár piktogram található. Kerékpárral csak az ilyen piktogram melletti ajtóknál szabad felszállni.

A vonatokon vonaljeggyel, gyűjtőjeggyel vagy kerékpárbérlettel lehet kerékpárt szállítani. A díjtermékek árát a BKK Díjszabása tartalmazza: https://bkk.hu/tomegkozlekedes/jegyek-es-berletek/jegy-es-berletarak)

A tesztidőszak alatt a kerékpárokat hétvégi napokon – szombat üzemkezdettől vasárnap üzemzárásig – lehet díjmentesen szállítani. Egy utas 1 db kerékpárt szállíthat.

BORDA HÚSBOLT

HÁZIAS ÍZEK, SZÓJA ÉS GLUTÉNMENTES
TISZTA MINŐSÉGI ALAPANYAGOKBÓL
KÉSZÜLT TERMÉKEK

ÚJDONSÁGOK – BŐVÜLŐ KÍNÁLAT!
Szürke-marha hús és készítmények
Mangalica hús és termékek

HÁZHOZSZÁLLÍTÁS
10 kilométeres körzeten belül

Megrendelés:
+36/26/390 350 és a +36/30/275 5103 telefonszámon

Nyitva tartás:
Keddtől péntekig: 7–17 óráig • Szombaton: 7–12 óráig
Hétfőn és vasárnap zárva

Dunabogdány, Kossuth Lajos utca 40.